

“Handling, og det skal være NU

Ikke korrekturlæst

15. april 2024 (EIRNS)-Helga Zepp-LaRouche understregede i to diskussioner med kolleger mandag, at det i denne potentielt katastrofale verdenssituation er afgørende, at referatet fra Schiller Instituttets konference i lørdags, ” Oase-planen: LaRouche-løsningen for fred gennem udvikling mellem Israel og Palæstina og for hele Sydvestasien”, bliver gjort tilgængelig i et komprimeret format inden for 48 timer. I FN vil der i de kommende dage være diskussioner, som kan vise sig at blive skelsættende. Schiller Instituttet præsenterede udførligt Lyndon LaRouches indsigt, som stadig er kontroversiel for mange, at en omfattende fysisk-økonomisk løsning enten må ledsage eller gå forud for ethvert effektivt forslag til løsning af befolkningskrigene i Ukraine og i Gaza/Vestbredden.

Denne “seismiske” begrebsændring skal indsættes i den kommende debat om krig eller fred, som nu finder sted, både i FN og i gaderne og hjemmene i den transatlantiske del af verden. Det kan gøres ved at bringe kraften i det budskab, som konferencens 15 oplægsholdere leverede, i form af et komprimeret format til islamiske nationer, BRIKS-Plus-nationer, til producenter af industrielt udstyr og til millioner af såkaldte “no future”-unge. Vi må fremkalde et hurtigt holdningsskift i USA og Europa, et skift, der har effekt som et politisk skift, og som det Globale Flertal kan reagere positivt på. Økonomisk udvikling som for eksempel i den fælles internationale genopbygning af Gaza, udført som en del af en nyligt anerkendt palæstinensisk stat, ville være en revolutionerende, men ikke helt uhørt handling. Genopbygning efter krig, inklusive det, der blev gjort i Tyskland og Japan efter den bittert udkæmpede Anden Verdenskrig, viser, at “mennesket kan være så stort, som det vil.”

Nogle militæksperter [heriblandt Scott Ritter] har påpeget, at Irans svar på Israels angreb på deres ambassade i Syrien viste, at Iran rent faktisk kan trænge igennem det højt profilerede Iron Dome "skjold" – selv hvis USA, Storbritannien og andre nationer tilslutter sig Israels forsvar. Ifølge disse eksperter gav Iran Israel og USA 72 timers varsel, netop for at holde tabene på et minimum. Iran brugte derefter droner til at aktivere de israelske radarsystemer; krydsermissiler til at identificere de israelske affyringsrampers position (ved at tvinge Israel til at skyde på dem); og ballistiske missiler til rent faktisk at ramme flere steder – to luftbaser i Negev-ørkenen og israelske luftforsvarsanlæg...

Men Ritters artikel hedder "Aprils missiler", en omskrivning af titlen på Barbara Tuchmans berømte studie af Første Verdenskrig, Augusts kanoner. Den tåbelige, ubønhørlige glidebane ind i verdenskrigen i august 1914 var begyndt mere end to årtier tidligere og blev, som i dag, benægtet af de herskende eliter som værende "deres hensigt". Men som økonomen og statsmanden Lyndon LaRouche sagde, da han beskrev oprindelsen til Første Verdenskrig og Anden Verdenskrig (som i sig selv var en direkte følge af den forrige verdenskrig): "Briterne forregnede sig i deres uendelige visdom."

Briterne lærte intet af deres fejltagelser. Den samme imperiale dårskab, som fik dem til at udløse Første Verdenskrig, blev endnu mere rodfæstet ved krigens afslutning, som det fremgik af Versailles-traktaten fra 1919, som den britiske John Maynard Keynes kaldte "en tyveårig våbenstilstand". Resultatet var 100 millioner døde på verdensplan, selv uden brug af atomvåben helt til det sidste. Se Tony Blair, David Cameron, Boris Johnson eller Kong Charles i øjnene. Kan nogen seriøst tro, at en "fredsløsning" kan komme fra nogen af disse mennesker eller deres amerikanske håndlangere?

For kun en uge siden, i forbindelse med den totale solformørkelse, kiggede millioner af mennesker indirekte ind i

solens "øje". For dem, der befandt sig på de respektive "nulpunktssteder", fik det karakter af "en religiøs oplevelse", som en læge udtrykte det, da han beskrev, hvad der var sket. "Jeg beskriver aldrig noget på den måde, men det er det eneste, jeg kan komme i tanke om, som indfanger den måde, det fik mig og min familie til at føle på." Vores opgave er at gribe ind ved hjælp af Oase-planen på en sådan måde, at afgørende grupper af mennesker, og derefter måske hele nationer, udvikler evnen til at se menneskeheden fra det udsigtpunkt, som mange opdagede i sidste uge. Det var det udsigtpunkt, hvorfra økonomen Lyndon LaRouche formulerede sin Oase-plan.

"Zoom ind, som fra en rumstation i kredsløb, på fortidens og nutidens økologi i denne region af verdens biosfære. Lad os i vores fantasi se den langtrækkende historiske proces med afsmeltningen af den store eurasiske gletsjer i intervallet fra omkring 19.000 år siden, hvor havniveauet var cirka 400 fod under det nuværende. Se udviklingen i Middelhavsområdet i løbet af de følgende årtusinder. Følg den senere fase med stor udtørring af de engang så rige ørkenområder i Sahara, Golfen og Centralasien. Ud fra dette panorama over en længere periode bliver vi på den mest nyttige måde mindet om en kendsgerning, vi allerede kender: at den mest kritiske af de strategiske økonomiske faktorer i Mellemøsten som helhed i dag ikke er olie, men ferskvand."

Det er den metode, som Diane Saxe og Jose Vegas uafhængige kampagner har gjort sig til talsmænd for. Det er den metode, som Schiller Instituttets Oase-konference går ind for. Og det er den metode, der kan genskabe selvstyre, baseret på princippet om den almene velfærd, i de fejlslagne stater i den transatlantiske verden. Som LaRouche sagde: "Indholdet af politik er den metode, hvormed den bliver udformet."

Photo by NASA / Unsplash